

ชื่อเรื่อง การรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2

ผู้วิจัย วีรศักดิ์ จันทะสงคราม นริญญา ค.ม. (การบริหารการศึกษา)

กรรมการที่ปรึกษา	ผศ.ดร.สมศักดิ์ คำศรี	ประธานกรรมการ
	อาจารย์ปรีดา เพียรอดวงษ์	กรรมการ
	อาจารย์ประสงค์ สกุลซัง	กรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ตนเอง และ ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับขนาดของโรงเรียนที่มีต่อการรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มาโดยการเทียบจำนวนจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน Krejcie and Morgan จำนวน 131 คน แล้วสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistaged Random Sampling) ตามสัดส่วนเพศและ ขนาดโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .933 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อหา ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ Two-way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ตนเองด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏว่าอยู่ในระดับมากที่สุดด้านและระดับปานกลางหนึ่งด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสังคม ด้านการบำเพ็ญประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้ชุมชนและสังคม ด้านการช่วยคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม ด้านการช่วยเหลือสง

พฤติกรรมของบุคคลที่จะเป็นภัยของสังคม และ ด้านการให้ความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ประชาชนตามความสามารถของตน

2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับขนาดโรงเรียนที่มีต่อการรับรู้ตนเอง ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยรวมทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันในทุกด้าน

3. ผู้บริหารได้เสนอแนะแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้บริหารสถานศึกษา ว่า ควรเสียสละเวลาส่วนตัวเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนให้บ่อยครั้งขึ้น, ควรบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมตามความรู้ความสามารถ และ ควรบริจาคงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title: Self-awareness in Social Responsibility of School Administrators under the Office of Basic Educational Area 2 , Kalasin Province.

Author: Mr. Veerasak Chantasongkram **Degree:** M Ed. (Educational Administration)

Advisors: Asst. Prof. Dr. Somsak Khamsri Chairperson

Mr. Preeda Pia-rodwong Committee

Mr. Prasong Sakulsong Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2006

ABSTRACT

This research aimed to study self-awareness in social responsibility of school administrators under the Office of Basic Educational Area 2 , Kalasin Province and interaction of gender and school size in relation to self-awareness in overall and specific areas of social responsibility. Subjects for the study were 131 school administrators under the Office of Basic Educational Area 2 , Kalasin Province, selected through Krejcie and Morgan's multistage random sampling according to gender and school size proportion. The instrument used for collecting data was a 40-item five-scale questionnaire with .933 reliability. Data were analyzed by using a microcomputer program and the statistics used in this study were percentage, mean, standard deviation, and Two-way ANOVA for testing the hypotheses.

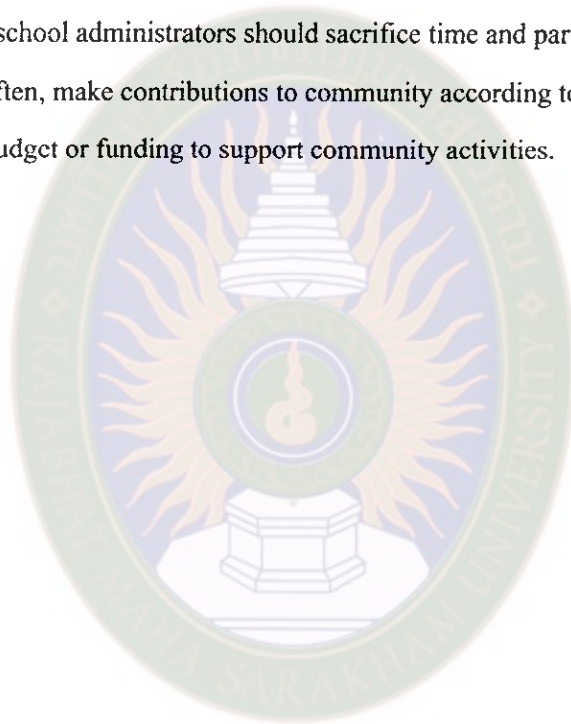
Findings of the study were as follow:

1. The overall self-awareness in social responsibility of school administrators under the Office of Basic Educational Area 2 , Kalasin Province, was found at a high level. When specific areas were analyzed, the study revealed that four areas were at a high level and there was one area found at a moderate level. Arranged in a descending order, these were participating in social and community activities, participating in community development , participating in social problem-solving and decision making, community and crime-watch

activities, and contribution of knowledge and entertainment to public according to individual administrators' abilities.

2. The overall interaction of gender and school size with the school administrators' awareness in social responsibility was found at the .05 level of significance. However, there was no significant interaction when specific areas of social responsibility were studied.

3. Subjects' suggestions on how to increase efficiency in social responsibility were as follow: school administrators should sacrifice time and participate in community activities more often, make contributions to community according to individual capability, and should provide budget or funding to support community activities.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY